

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/189/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314206178
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8314206178.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: 1. G. H., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX XX F. XX, zast. JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou, 2. Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X. I.N. XX/X, XXX XX D. T. U., o zaplatenie sumy 6 973,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému v 1. rade **p r i z n á v a** náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanej v 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 26.05.2014 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 6 973,20 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania a na náhradu trov konania s tým, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných žalovaných.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že jeho právny predchodca - G. G., Z.G., U. XX, H., IČO: XX XXX XXX, uzavrel so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako ručiteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu, poskytol žalovanému v 1. rade peňažné prostriedky. Zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti Zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch i zák. č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tzv. absolútnym obchodom a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ust. Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutý v obchodnom práve v § 387 a násl. Obchodného zákonníka. Teda aj v otázke premlčania je potrebné na daný vzťah aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 bola táto pohľadávka postúpená na žalobcu, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky dlh žalovaných bol vo výške 17 715,96 eur. Táto suma pozostávala z istiny 15 812,87 eur a úroku z omeškania 1 903,09 eur a to v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovaných ku dňu postúpenia pohľadávky. V tomto konaní si tak žalobca uplatňuje splátky splatné od 20.06.2010 do 20.09.2014 v počte 52 splátok v celkovej výške 6 973,20 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2013

do 20.09.2014 sa stali splatnými dňa 16.11.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žaloby žalovaní neuhradili žiadnu sumu, preto uplatňovaná suma pozostáva z 52 splátok vo výške 6 973,20 eur. Mimo dlžnej sumy si uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 6 973,20 eur od 17.11.2013 do zaplataenia. Súčasne si však uplatnil aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne z jednotlivých súm za obdobie od 21.06.2010 do 16.11.2013 vo výške 789,02 eur.

3. V priebehu konania súd uznesením zo dňa 30.03.2015, č.k. 17C/189/2014-81 vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ na strane žalovanej v 2. rade a združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, na strane žalovaných do konania nepripustil. Proti predmetnému uzneseniu podal vedľajší účastník združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov odvolanie. Ktoré žiadalo, aby súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v 2. rade. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 27.10.2016, č.k. 14Co/50/2016-134 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Zároveň súd prvej inštancie uznesením zo dňa 05.04.2016, č.k. 17C/189/2014-105 nepripustil vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska na strane žalovaných.

4. Žalovaný v 1. rade s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu. V písomnom vyjadrení uviedol, že zmluvu o splátkovom úver č. XXXXXXXXXX je potrebné považovať za formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný v 1. rade nemal možnosť ovplyvniť. Nepochybnil, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa ObZ, avšak táto skutočnosť na daný právny vzťah nevylučuje použitie Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva je však zmluvou spotrebiteľskou a preto je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu, G., neadresovala žalovanému v 1. rade potom čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním, písomnú výzvu v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, čím došlo z jej strany k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Postupca nebol oprávnený postúpiť pohľadávku žalovaných a žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Zároveň žalobca až dňa 16.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, kedy sa stala splatnou pohľadávka. Mal však za to, že žalobca nie je oprávnený vyhlasovať mimoriadnu splatnosť úveru a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považoval za neúčinné. Žalobca si v konaní uplatňuje nepremlčané splátky, ktoré vznikli po 90 dňoch od postúpenia pohľadávky. Takéto konanie je v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, na základe ktorého si postupník môže uplatniť len tie nepremlčané splátky, ktoré existovali do 90 dní pred postúpením pohľadávky. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve klienta na splnenie svojho peňažného záväzku. Žalobca nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Zároveň predmetom postúpenia bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sa už stali splatnými. Z týchto skutočností je zrejmé, že žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou a preto žiadal žalobu zamietnuť. Taktiež zmluva neobsahuje podstatné náležitosti podľa zák.č. 258/2001 Z.z., a to údaj o RPMN, čo má za následok, že úver je bez úrokov a poplatkov. Vzniesol námietku premlčania nároku a uplatnil si náhradu trov konania.

Žalovaná v 2. rade sa vo veci nevyjadřila.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, oznámením o postúpení pohľadávok, oznámením G. G., Z..G.. a pokusom o zmier, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami žalovaného v 1. rade, výsluchom zástupcu žalobcu, výsluchom zástupcu žalovaného v 1. rade a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Dňa 05.10.2004 bola medzi veriteľom G. G., Z..G., U. XX, H., IČO: XX XXX XXX a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. Zároveň v rovnaký deň 05.10.2004 bola uzatvorená medzi veriteľom slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou v 2. rade ako ručiteľom Dohoda o ručení. Na základe zmluvy o splátkovom úvere žalovanému v 1. rade bol poskytnutý úver vo výške 9958,18 eur pri výške úrokovej sadzby 9,80% ročne v deň podpisu Zmluvy. Údaj o RPMN v zmluve absentuje. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal poskytnutý úver uhradiť ho pravidelnými mesačnými splátkami po 134,10 eur vždy k 20. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky dňa 20.11.2004 a dátumom poslednej splátky dňa 20.09.2014. Mesačný poplatok za správu úveru bol 1,33 eur mesačne.

Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky.

7. Oznámením zo dňa 20.11.2009 právny predchodca žalobcu, spoločnosť G. G., Z..G., U. XX, H., oznámila žalovanému v 1. rade, že postúpila svoju pohľadávku na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 04.11.2009.

Oznámením zo dňa 20.11.2009 právny predchodca žalobcu, spoločnosť G. G., Z..G., U. XX, H., oznámila žalovanej v 2. rade, že postúpila svoju pohľadávku na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 04.11.2009.

8. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky XXXX/XXXX/CE zo dňa 04.11.2009 vyplýva, že žalovanému v 1. rade bol poskytnutý úver vo výške 9958,17 eur na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 05.10.2004, ktorého splatnosť bola dňa 20.09.2014. Dlh žalovaných ku dňu postúpenia pohľadávky bol vyčíslený na sumu 17715,96 eur a pozostával z istiny 15812,87 eur, úrokov z omeškania vo výške 1903,09 eur. Postupník žalobcovi oznámil, že žalovaní sú v omeškaní 1415 dní. Výška omeškanej splátky bola 6177,89 eur.

9. Žalobca listom zo dňa 28.10.2013 žalovanému v 1. rade i žalovanej v 2. rade oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 28.10.2013. Zároveň ich vyzval k splateniu celej pohľadávky v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

10. Žalovaný v 1. rade Čestným prehlásením zo dňa 30.08.2016 prehlásil, že zo strany pôvodného veriteľa G. G., Z..G.. mu nikdy nebola doručená písomnosť o splatnosti úveru alebo mimoriadnej splatnosti úveru. Taktiež G. G., Z..G.. mu nedoručila písomnú výzvu potom, čo bol 90 dní v omeškaní so splácaním úveru.

11. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaný v 1. rade prestal splácať predmetný úver v januári 2008, nakoľko poslednú úhradu v prospech pôvodného veriteľa vykonal dňa 20.12.2007. Celkovo žalovaní uhradili sumu 2 067,32 eur, z toho bola na istinu započítaná suma 906,06 eur, na poplatky suma 199,16 eur a na úrok z omeškania suma 962,10 eur.

12. Zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá, pričom poukázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia, v ktorom uviedol, že podľa § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočne alebo ďalšie úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Predmetom danej zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bolo poskytnutie finančných prostriedkov na modernizáciu rodinného domu. Preto zmluva nespadá do pôsobnosti zák.č. 258/2001 Z.z., a absencia údaju o RPMN nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ďalej mal za to, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky spolu s podaciami hárkami, preukazujúcimi odoslanie týchto písomností, ktoré zakladajú aktívnu legitimáciu žalobcu - postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Aj naďalej mal za to, že aktívnu legitimáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona o bankách, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. Mal za to, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. Taktiež zo znenia ust. §92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka alebo je časť, ktorá je už splatná. Poukázal na uznesenie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 09.12.2015, podľa ktorého ust. § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 Z.z., nehovorí o tom, že banka by nemohla postúpiť pohľadávku na nebanku z neukončeného „živého úveru“. Banka teda môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Zároveň zmluvné strany si v zmluve dojednali plnenie v splátkach s presným termínom splatnosti. Keďže sa dostali do omeškania, uvedené termíny neplnili, pôvodnému

veriteľovi vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Postúpením pohľadávky sa žalobca stal veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka od záväzkového vzťahu. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. V dôsledku nesplnenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Táto skutočnosť však nemá vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zosplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Teda vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Preto mal za to, že žaloba bola podaná dôvodne, žalobca preukázal aktívnu legitimáciu a žiadal, aby súd podanej žalobe v súlade s čiastočným späťvzatím vyhovel. Uplatnil si náhradu trov konania.

13. Zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní uviedol, že na strane žalobcu nie je daná aktívna legitimácia, nakoľko nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa v súlade s ust. 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., keďže neadresovala žalovanému v 1. rade potom čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním, písomnú výzvu v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. Postupca nebol oprávnený postúpiť pohľadávku žalovaných a žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Zároveň žalobca až dňa 16.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, kedy sa stala splatnou pohľadávka. Mal však za to, že žalobca nie je oprávnený vyhlasovať mimoriadnu splatnosť úveru a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považoval za neúčinné. Nakoľko v danom konaní nie je daná aktívna legitimácia na strane žalobcu, žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Uplatnil si náhradu trov konania.

14. Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

15. Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovaného je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

16. Podľa § 261 ods. 6 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákon“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a nesporné, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom bola uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver vo výške 9 958,18 eur pri výške úrokovej sadzby 9,80 % ročne v deň podpisu Zmluvy. Údaj o RPMN v zmluve absentoval.

Žalovaný v 1. rade sa zaviazal poskytnutý úver uhradiť ho pravidelnými mesačnými splátkami po 134,10 eur vždy k 20. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky dňa 20.11.2004 a dátumom poslednej splátky dňa 20.09.2014. Mesačný poplatok za správu úveru bol 1,33 eur mesačne. Zároveň v rovnaký deň, t.j. 05.10.2004 bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom a žalovanou v 2. rade Dohoda o ručení, a to za účelom zabezpečenia poskytnutého úveru žalovanou v 2. rade. Dňa 04.11.2009 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi G. G.L., Z.G.- postupca a žalobcom - postupníkom, čím boli práva a povinnosti z úverovej zmluvy postúpené na žalobcu. Ďalej je nesporné, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka voči žalovaným bez toho, aby pôvodný veriteľ zosplatnil, resp. vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil až žalobca a to písomným oznámením zo dňa 28.10.2013.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná

21. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách o zmene a doplnení ďalších predpisov (ďalej už len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v § 524 až 530 Občianskeho zákonníka, a to nadobudnutia účinnosti aktuálneho zákona o bankách od 01.januára 2002. Ustanovenie § 92 ods. 8 (pred 01. januárom 2009 ust. § 92 ods. 7) zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Zákonom o bankách sú - odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku - sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

Pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle citovaného ustanovenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé pohľadávky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom postúpenia pohľadávky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Takéto postupovanie bánk voči ich klientom zákon o bankách doteraz výslovne neupravoval, čo v praxi spôsobovalo vážne výkladové problémy pri riešení otázky, či by pri prípadom postúpení pohľadávky banky voči jej klientovi došlo alebo nedošlo k porušeniu bankového tajomstva s cieľom ochrany klientov bánk.

Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

22. Súd poukazuje aj na závery zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove konaného dňa 21.03.2017, v zmysle ktorých : Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia césie bankovej sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu (Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky ...). Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota, možnosť postúpiť bankovú pohľadávku iba na vybrané subjekty neodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia césie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Zákonom č. 299/2016 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2017 zákonodarcia pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu základného imania u postupníka najmenej 500 000,- eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10 000,- eur a pod) a ii. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla césie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

23. „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), G. G., Z.. G.. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv. než má. je neplatnou aj zmluva z 01.12.2010. ktorou advokátska kancelária R.G.. G. G. M.. B.. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.“ (rozsudok KS v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/58/2016.“

24. Zväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takým povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu ako neplatnú pre rozpor so zákonom. Z tohto dôvodu je nedôvodná námietka žalobcu, že samotné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu žalobcu.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie skúmal, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu.

Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej legitímácie je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR z 29.06.2010, sp.zn. 2Cdo/205/2009).

26. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé pohľadávky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom postúpenia pohľadávky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V konaní mal súd za preukázané, že zo strany G. G., Z..G..., nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úveru.

27. Z obsahu spisu je zrejmé, že postupca - G. G., Z..G.. neukončil zväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca

nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnému ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2013.

28. Z ust. § 92 ods. 8 zákona bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou z 04.11.2009 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Totiž, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), G. G. Z.. G.. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z 04.11.2009 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť poukazuje, že žalobca nie je ani subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podriaďiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca nebol ani oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.

29. Žalobca v konaní ani nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané.

30. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka.

Súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 1660/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Žalovaní boli v plnom rozsahu úspešní a preto im vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania. Žalovaný v 1. rade si uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli a súd mu v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške trov konania žalovaného v 1. rade súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanej v 2. rade zo spisu žiaden nárok na náhradu trov konania nevyplýva, žiadne trovy konania si neuplatnila, v konaní jej žiadne trovy nevznikli, súd preto rozhodol tak, že žalovanej v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.